

та перспективи // Зовнішня торгівля: право та економіка. – 2009. - №4(39). – С.83-86.

5. Шолота М. Г. Медичне страхування в Україні: проблеми та перспективи його впровадження [Електрон.ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/12_KPSN_2010/Economics/63485.doc.htm

УДК 330.341

БОШОТА Н.В.,
Мукачівський державний університет

ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Варіантів залучення грошових коштів для забезпечення процесів впровадження інновацій безліч. Велика кількість можливостей визначається не тільки альтернативами використання як власного, так і позикового капіталу, а й відмінностями в формах фінансування для різних видів інвестицій. Будь-яка інноваційна діяльність вимагає об'ємних капіталовкладень, тому пошук найбільш ефективної структури джерел залучення капіталу - важливе завдання керівництва будь-якої компанії.

Під джерелами фінансування впровадження інновацій розуміються існуючі та очікувані канали, що забезпечують підприємство фінансовими ресурсами, а також суб'єкти економічних відносин, готові інвестувати капітал для розвитку інноваційної діяльності організації.

Інноваційні компанії повинні точно оцінювати свої фінансові потреби і порівнювати їх з можливостями та перспективами розвитку на кожному етапі інноваційного процесу.

На різних стадіях інноваційного процесу джерела фінансування інновацій будуть різні, і чим ближче інноваційний продукт до кінця, тим більше можливості у підприємства залучити грошові кошти.

У розвинених країнах фінансування інноваційної діяльності реалізовується з приватних або державних джерел [2]. Так, наприклад, для більшості держав Західної Європи та США властиво розподіляти фінансові ресурси для НДДКР еквівалентно між приватним і державним капіталом.

Одним з факторів успіхів Канади в даній сфері є система взаємодії регіональної та федеральної влади, бізнесу та науково-дослідного комплексу. Регіональна інноваційна інфраструктура в Канаді включає бізнес-інкубатори, технопарки, інноваційні центри. Вони називаються центрами апробації та колективного користування обладнанням і технологіями. Подібний центр створений в кожній провінції. Центри оснащені найсучаснішим обладнанням, інноваційною технікою австрійського, німецького, французького виробництва. Будь-який підприємець, який прагне запровадити нові технології, інновації, технологічні пристосування, може провести перевірку реалізації проектів в цьому центрі, потім прийняти рішення, чи буде він ці інновації впроваджувати в своєму господарстві. Центр фінансується з федеральних коштів.

Відповідно до ст. 18 Закону України «Про інноваційну діяльність», джерелами фінансової підтримки інноваційної діяльності є [1]:

- 1) кошти державного бюджету;
- 2) кошти місцевих бюджетів;
- 3) власні кошти спеціалізованих державних і комунальних інноваційних фінансово-кредитних установ;
- 4) власні чи запозичені кошти суб'єктів інноваційної діяльності;
- 5) кошти (інвестиції) будь-яких фізичних і юридичних осіб;
- 6) інші джерела, не заборонені законодавством.

В умовах постійного скорочення бюджетного фінансування інноваційних заходів за рахунок державних коштів фінансуються нині переважно фундаментальні та довгострокові прикладні дослідження, що мають загальнонаціональне значення, а також міждержавні, загальнодержавні науково-технічні програми та проекти. Окрім того, держава створює умови для фінансування науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт із різних джерел. У галузі прикладних досліджень і розробок головним має стати контрактний метод фінансування на базі проектної (програмно-цільової) організації [3].

Одну з провідних ролей у фінансовому забезпеченні роботи інноваційних організацій на сьогоднішній день відіграють кредитні інвестиції. При прийнятті рішення про фінансування інноваційних проектів комерційні підприємства звертають увагу на такі показники, як реальний термін окупності, присутність джерел повернення наданих фінансових коштів, що забезпечують приріст інвестованого капіталу. Як показує практика, на відміну від бюджетного фінансування кредитні інвестиції можуть збільшити ефективність інвестиційних заходів і дозволяють швидше і зручніше провести мобілізацію коштів на тривалі терміни. Під кредитними інвестиціями в даному випадку розуміються такі форми фінансування інноваційної діяльності, як комерційний кредит, позики, лізинг.

Також існує ще один вид фінансування – венчурне фінансування – це джерело довгострокових інвестицій, які видаються компаніям для модернізації і розширення на 5-7 років, що формується знову або чинним в складі великих корпорацій. Для скорочення своїх можливих ризиків венчурні інвестори здійснюють тільки мікрофінансування інноваційної діяльності, отже, можливий випадок, коли такі фінансові кошти закінчуються ще до старту етапу створення дослідного зразка продукції. Венчурне фінансування здійснюється різноманітними фондами шляхом передачі грошових ресурсів на безповоротній основі. Надання коштів здійснюється тільки таким інноваційним підприємствам, у яких є можливість запропонувати ринку принципово новий продукт або винахід. Без сумніву, ризики величезні, але при успішній реалізації проекту вони компенсуються прибутком від участі в акціонерному капіталі.

Таким чином, фінансування інноваційної діяльності має на увазі великі ризики, однак, винагороду від успішних проектів і введених інновацій велике і

дані ризики можна вважати виправданими. Визначення оптимальної форми фінансування інноваційної діяльності відіграє велику роль, так як обсяг ресурсів, наявний у інноваційного підприємства - це один з головних елементів, що визначають інноваційну стратегію організації.

Література

1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 16.10.2012 № 5460-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40>.
2. Інвестиційно-інноваційна діяльність: теорія, практика, досвід: [монографія] / М.П. Денисенко, Л. І. Михайлова, І. М. Грищенко, А. П. Гречан; [за ред. М. П. Денисенка, Л.І. Михайлової]. – Суми : Університетська книга, 2008. – 1050 с.
3. Колодяжна І.В. Джерела фінансування інноваційної діяльності підприємств України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.economyandsociety.in.ua/journal/9_ukr/77.pdf

УДК 368

БРАТЮК В.П.,
Мукачівський державний університет

СУЧАСНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ

Функціонування страхового ринку у сучасному світі та його вагомий вплив на розвиток економіки та соціальне забезпечення населення є беззаперечним та досліджується багатьма провідними науковцями.

Ринок страхових послуг є другим за рівнем капіталізації серед інших небанківських фінансових ринків. Загальна кількість страхових компаній станом на 30.09.2018 становила 285, у тому числі СК «life» – 31 компанія, СК «non-life» – 254 компанії, (станом на 30.09.2017 – 296 компаній, у тому числі СК «life» – 34 компанії, СК «non-life» – 262 компанії). Кількість страхових компаній має тенденцію до зменшення, так за 9 місяців 2018 року порівняно з аналогічним періодом 2017 року, кількість компаній зменшилася на 11 СК.

Кількість страхових компаній (СК) станом на 30.09.2018 становила 285, з яких 31 СК зі страхування життя (СК «Life») та 254 СК, що здійснювали страхування, інше, ніж страхування життя (СК «non-Life»). За січень – вересень 2018 року в порівнянні з аналогічним періодом 2017 року кількість страхових компаній зменшилась на 11 СК.

Таблиця 1

Кількість страхових компаній, [1]

Кількість страхових компаній	Станом на 31.12.2016	Станом на 31.12.2017	Станом на 30.09.2017	Станом на 30.09.2018
Загальна кількість	310	294	296	285
в т.ч. СК «non-Life»	271	261	262	254
в т.ч. СК «Life»	39	33	34	31

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>